

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÖVELDE-UTCA 3. Telefon száma 55-88.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÖVELDE-UTCA 3. Telefon száma 51-66.

Mai számonk több közleményei: Vezetőnk: Munkanélküli munkások. Válasz.

Munkanélküli munkások.

(Sz.) Napról-napra szaporodik nálunk a munkanélküli munkások száma. Ugy halljuk, hogy Budapesten ez idő szerint nem kevesebb, mint tízezer munkás keres foglalkozást és nem kap.

séges állampolgári feladatai. Hogyan lehet-ségesek ők ezekért a fontosabb feladatokért, mikor odakinálja erejét, minden istenadta képességet az államnak, társadalomnak, egyeseknek; de valamennyi elutasítja, mert nincsen munka. Nincsen munka!

A vidékről egyre-másra érkezik hír arról, hogy itt ennyi száz, ott meg annyi száz arató munkásnak nincsen munkája. Ez még szörnyesebb, mint az, ha a lakatos, asztalos, ác és egyébféle munkás kénytelen munkanélküli tölteni az időt.

No, hát urak, a kik az állam szekerét kormányozzák, s a nemzeti élet ügyeit vezetik, ez nem jól van így! Itt önkök a hibások! Hiába szónokolnak, hiába röpítenek világga hangzatos frázisokat; hiába büszkélkednek önkök szertelen buzgalommal, elméjük nagy termékenységével, különféle intézményekkel; mindez nem ér semmit.

egyeseületek tagszerző ügynököket alkalmaz-hassanak. Miért tette ezt? Ha voltak vissza-dések: gondoskodják arról, hogy ne legyen. Hiszen erre van módja, kell, hogy legyen.

A magyar faj erejének fokozása a legje-lesebb feladat, mi magyar államférfi ambi-cióját sarkalhatja. Ime, a magyar munká-sokat beletaszítják a nyomorúságba, a pusztulásba, s a mi államférfiaink mégis azzal dicsekednek, hogy ők feladataikat teljesítik.

Budapest, július 6.

A kormány és a románok paktuma. Félhivatalos részről jelentik, hogy a Telegraf Román illetékes helyről nyert információk alapján fel van halmozva annak a kijelentése, hogy az a közlemény, amely szerint Malina metropolitánus közreműködésével a kormány paktumot terveznek az esztergomi megalapítandó román képviselőnek a szabadelvű partha való beépése tárgyában, nem felel meg a valóságnak.

A házasságok statisztikája. Budapest székes fővárosának a statisztikai hivatala most teszi közzé a főváros területén a múlt esztendőben kötött házasságok statisztikáját. Ezek a száraz számok különösen egyházi szempontból beszélni kezdtek.

sára 14 esetben; katolikus vőlegény és re-formátus menyasszonnyal az apa vallására 73, a menyasszonnyára 41 esetben, zsidó leánnyal kö-tött 11 házasságban a kath. apa javára egyeztek. Összesen 146 katolikus vőlegény biztosította gyermekei katolikus nevelését.

Válasz.

Arra nem számítotlan, hogy a Budapesti Napió és ennek kiváló kis vje-veleme egyet fognak ér-teni abban, hogy a közügyek megszűntek de jure, és a magyar törvény által előirt kezelési módjuk megszűnt de facto.

Meg légszem azzal, hogy a czikkirő elismeri, hogy „most már krónikus válságának egy újabb és komolyabb fázisába lépett az osztrak alkotmány, olyan fázisba, mely a magyar politika figyelmét immár ráirányítja arra a kérdésre, vajjon hasznavehető lesz-e akár a legközelebb jövő-ben is a közpöi szerkezet, melyet a hatvan-hetedik kiegyezés a közügyek intézésének mi-kéntjére nézve megállapítá.”

Ezt nem én irtom, hanem szó szerint irta az a kis v., a ki jól szokta tudni, hogy honnan fúj a szél, s ha innen fúj, akkor jobb úton járunk. Azt most nem vitatom, hogy az 1867. XII. t.-ez teremtette-e a közügyeket, vagy csak konstabilla törvényes és régtől fogva való létezésüket. E fölött a per ég óta folyik a 48-asok és a 67-esek közt, és így hamarjában mi ketten nem döntjük el-e pert. Majd szólunk a kérdéskörrel az ország-gyűlésen, a hol nyíltan sikkalunk, nyílt szíven és langoló hazafisággal fogjuk védeni igazunkat mint mindig s fegyverzetünk egyszerű lesz: az igazság legyvere.

Az alkalmatlan vitaközös helyett, szöszszert lemasolom az 1867. XII. t.-ez. 24-ik és 25-ik szakaszait, a melyeknek elolvasása után ítéljen az olvasó, a törvény által felállított alapfeltételek vonatkozására-e úgy vagy nem, magukra a közügyekre, vagy pedig csak is a törvény által előirt kezelési módjakra?

Az idézett két szakasz szó szerint így szól: 24. §. „Az lévén a közügyekre és azok kezelési módjára vonatkozó jelen határozat indoka és célja, onként következik, hogy annak egyik alapfeltétele Magyarország alkotmányának fenntartása képezi.”

25. §. „A másik alapfeltétel az, hogy a teljes alkotmányosság fő feltétele többi országokban életben lépjen: mert Magyarország azon országoknak csak alkotmányos képviselével léphet bármí közös viszonyokra nézve érintkezésbe” stb.

A 24. §. tehát szöszszert a közügyekre ma-gukra és nem csak kezelési módjakra vonatkozik, midőn azt írja (ismételtem), hogy „ez lévén a közös ügyekre és azok kezelésére vonatkozó jelen határozat célja.”

győ visszamegyek Rastaltba. Az uton megpillantottam két követártam meztelen holttestét... Hosszadalmas lenne Debrj teljes vallomását közölni, de meg kell említenem még azt a nagy fontosságú, mely szerint Debrj később azt állította, hogy: a támadót igen rossz, tott franciákkal beszéltek.

Annál fontosabb ez, mert első valóságában még azt sem tartotta érdemese megemlíteni, általában milyen nyelven beszéltek a követek gyilkosai. Ápril 29-én, a Rastaltban még együtt volt idegen követek előtt csak így szól: Est ce que tu est Jean Debrj — kiáltott rám egy ember maszkotul, jött észbe a követet Debrjnek. Ugyancsak így voltott a követ neje és leányai is, míg kocsisa teljes ellentmondással keveredve önmagával, mondja: A huszárok közül egyetlenegy sem tudott francziul.

Figyelemre méltó a körülmény, hogy csak teljesen Debrlyt fűggő egyének említték vallomásaikban a támadók rossz francziuságát, a többi, indifferens tanuk mind azt állították, hogy az illetők némélet beszéltek.

Kinek volt igazuk, azt ma már valóban bajos volna konstataálni. Azt azonban bizvást állíthatjuk, hogy a székegy-huszárok se francziul, se nemetül nem tudtak. Erre val Babarczy Obester halván főnyi huszárság — a székegy-huszárok ezredéből — meglátandó hirtönt. Az én kocsim volt az első. Hal, kivont szabályú legény, kivonszolt a kocsiból, erőszakl átkulatta zsebeimet, ruháimat és mindent elrabolt, a mi csak nálam talált. Egy másik ember, úgy látszik parancsnoka volt a többinek, Jean Debrj francia követet kívánta látni, s miután azt hittem megemlésemre siet, hangosan kiáltam: Én vagyok Jean Debrj, francziuság köve. Alig végeztem azonban szavaimat, midőn egyszerre csak kardvágásokat éreztem; a két utolsó oly mély volt, hogy összerokadtam, s elterültem a földön. Egy árokba lehempeszték, halottnak tételtem magamat. Erre a gyilkosok ott hagyták s a többi kocsisok mentek. Ezt a pillanatot, noha számtalan sebből véreztem, használtam föl a megmunkálásra. Mialatt a másik két követet is meggyilkolták, keservesen elvonszorgattam az erdőig. Az egész, hosszú rémes éjszákán át a vízözön fák közt bolyongtam, rettegve, hogy észreveznek az osztrak őrszemek. Mikor hajnalodni kezdett, esőtől átázva, hidegtől remegve s a sok vérvesztésgeltől gyöngén mint az árnyék, elhatároztam,

Ezt mondja a törvény egyszerű, keresztelen, világos szavakkal s a szavak értelme ellen hiába védekeznek még oly kiválóan ügyes toll is, mint az, a melyet a kis v. forgat.

Több mondanivalóm e vitában felesleges lenne, mert e kérdés kell, hogy az országgyűlés elé kerüljön. Majd ott vitafozhatunk a magyar törvények egész sorozata, a magyar történelem s a magyar függetlenség nevében, a melyért bizonyosan vágyódik a kis v. is szíve mélyében, úgy, hogy ő ép úgy sajnálna, mint mi, ha fegyverzetünk tényleg gyenge volna.

De: triplex illi robur... Kossuth Ferenc.

A bosnyák deputáció elutazása.

Az a bosnyák küldöttség, mely közel két hónap-on át tartózkodott Budapesten, ismét elhagyta a magyar fővárost.

A küldöttek, a kik tegnap is, ma is haza utaztak, nem könnyű szívvel távoztak Budapestről. Az a nagy szimpátia, melyvel itt találkoztak, az a nagy jóindulat, melyvel a magyar sajtó és az egész magyar közvélemény feltekarta az üldözött mohamedánok és a nem kevéssé üldözött görög törvénytársak és hercegezők ügyét, a testvér szívet érzelt ébresztették föl ezekben a szerencsétlen, elhagyott emberekben, a kik ma ugyanazt szenvedik végig, a mi végig szenvedtünk mi magyarok a Bach és Prothmann idejében.

Nehéz szívvel távoztak már csak azért is, mert nem tudják, hogy a 6 hercezes hazájukban mi sors vár rájuk. Hogy a Kállay emberei, az osztrak beamterek, nem fogják-e őket még az eddigénél is ezdarább módon zaklatni, penzbarságot, fogságot róva ki rájuk. Mert a Kállay-féle szisztéma nem ismer kíméletet. Jelszava az, a mi volt a Koloniasé.

A deputáció tagjai — mint a mai hozzánk érkezett táviratok elmondják — ottthon a legjelkesebb fogadtatásban részesültek. Minden állomásra ezer és ezer ember vonult ki, nagy tüntetéssel fogadták őket és eltérve velük együtt a magyar nemzetet is, mely az üldözött bosnyákok és hercegezők ügyét ugyszólván a magáéva tette.

Kétségtelen, hogy a Kállay emberei a legkéte-lemebb dühben leledzenek a miatt, hogy a deputáció tagjai annyira megtudták a maguk számára nyerni a magyarságot. És kétségtelen, hogy az eddigi szisztéma szerint bizonyára sorra becsuknak a deputáció tagjait, ha a boszniai beamterek nem rettegének a független magyar sajtótól, legelő sorban az Egyetértéstől, mely európai ügyé tette a boszniai kérdést.

Kiszámítatlan következményekkel járna is, ha az eddigi rendszer nem változnék és ha az üldözések nem értenek véget. A lakosság, mely teljesen elkeseredett, a legvégsőre is kész és Boszniát meg Hercegovinát ma már csak egy hajszál választja el a legkomolyabb komplikációktól.

Mi, a kik ismerjük a bosznia-hercegovinai lakosság hangulatát, óva intjük Kállay Benjámin, a boszniai vizezkrályt, hogy változtatson eddigi

A rastatti követgyilkosság.

Irta: Florián.

Kettelel német követ meggyilkolása a kínaiak által óriási zavart idézett elő az államok külpolitikájában. A német követ a külügyi hivatalba indult éppen, a mikor lovaról lerántották és kegyetlenül kivégezték. Ez az eset, historialan foglalkozóknak, onkelenlél emlékeztetbe idézi a hírneves rastatti esetet, a mely nemcsak világhíres, de legutóbbi zsalóbb eseménye is volt a XVIII. század végének.

Ferenc császár 1797 október 17-én kötötte meg a Campo-Formioi békét. A béke az osztrak örökös tartományokat és Francziusországot illette, Németországra nézve az a megállapodás történt, hogy egy Rastaltban összeülő kongresszus foglalkozzon rá.

Alig kezdődtek meg azonban a tárgyalások, midőn — 1799 — kitört a világháború Francziusországgal ellen. A dolgok ilyen fordulatára a kongresszust főtöszlalták s gróf Lehrbach, az osztrak követ, valamint utána két nappal később — 1799 április 13-án — a császár tulajdonképeni meghalmozottja: Metternich-Winneburg Károly György is elutaztak Rastaltból.

Ezenlét már csak katonai tények következtek s 1799 április 10-én jötték be a Murgthalba az első osztrak katonák, tulajdonképen magyar huszárok. A francia követek nagyon szerették volna megakadályozni a kongresszus megszűnését, de nem is merték a városból mozdulni, miután Talleyrand, a francia külügyminiszter, szigorúan megtagyta nekik, hogy: Rastaltból csak erős proteste ádás után távozhának, mert Francziusországnak nem ismeri el a császár jogát egy kongresszusnak behatárolni való feloszlására.

hangsúlyozta Babarczy, a székegy-huszárok Obesteré. A német követek nemokára készülődtek is haza, a francziók azonban meg tanakodtak, vajjon elkövetkezett-e már az a végső eset, a melyben nekik Rastalt elhagyása, Talleyrand rendése szerint meg volt engedve.

Végre is, az 1799. április 25-ikén kiadott végő jegyzékben jelentették, hogy távozni fognak Rastaltból. Április 28-án, kora reggel, nyolcz utazó hirtől állt készen a vár udvarán. Albini táncosára azonban elhalasztották indulásukat a követek, várva, hogy Babarczy obester meg egyszer kijelentse a teljes biztonságát való jóllátat. Ezt Babarczy meg is tette, egyben még Károly főherceg nevében is legnagyobb csodálkozást fejezte ki, hogy a francia urak egyáltalában kétélteltek ebben.

Miután egyik követnek, Debrj-nek a szobájában meg egyszer rövid tanácsozásra gyűltek össze, elhatározták, hogy azonnal utra is kelnek s este nyolcz órakor, a nehéz hintók egymásután gördültek ki a vár udvaráról.

A város kapujánál a huszárok azonban nem akarták bebocsátani a francia urakat s tíz óra lett, midőn minden akadályt elhárítva a követek folytathatták útjukat. Nagyon bantotta őket, hogy Burkhard, a Rastalt előtt táborozó huszárok parancsnoka, bár nyomós okokból, nem adhatott fedezetet s ez majdnem arra bírta a követeket, hogy elhalaszták utazásukat. Bonnier, az egyik követ, különben is régen rossz előérzetekkel telepökölt: „Nem egészenegyszer miatt aggodom — mondá egy ízben — de valami rémes erőszakló félek.” Hasonló rémeképek gyötörték Roberjot-t is. Eggers, a dán követeg egyik tagja, erre vonatkozólag biztatta is Roberjot nejt, hogy ne induljanak s halasszák útjukat a következő napra. — Istenem, hisz ez az egyedül jóhatásom — viszonzá az asszony — bárcsak férjem is beleegyezne.

Debrj azonban, ki elejétől fogva a mentől hamarabb való elutazás mellett volt — most is a rögtöní utazást határozta el s erre Roberjot Eggers felé fordulva, így szól: — Isten ómél uram, teljesedjék be hát végzetem.

Tíz óra volt, midőn a kocsisor megindult. Az első kocsiiban Debrj ült nejevel és két leányával, míg a második kocsiiban titkárja, Belin, valamint komornyika követte. A harmadik kocsiiban Bonnier, a negyedikben Rosenstiel, követségét köntár,

az ötödikben Roberjot nejevel, a hatodikban Bocerai és fivere ültek, míg az utolsó két kocsi a családsegét és máliát vitte. Szorokötét éjszaka borult a világra. Szélvész tépte a fák ágait és patakokban ömlött a zápor.

Ösmeretes, hogy a kocsikat Rastalt közelében támadták meg, s hogy mi Bonnier és Roberjot-t meggyilkolták, addig Debrj néhány jelentéktelen szurással menekült. Epen olyan ismeretes, hogy ezt a rémes gyilkosságot a székegy huszárok tulajdonították. Azért kétszeresen érdekes elmondani, hogy történt az eset.

A gyilkosság egyik legközelembb tanúja az életben maradt Debrj volt, azért is nagyfontosságú az ő vallomása. Debrj vallomása bőven foglalktat abban a jegyzéknyelven, a melyet április 29-én, a német udvarok követi Karlruhában szerkesztettek s melyet előbb csak kézirattal gyantát kötötte meg Károly főhercegnek és a hadeni öröföknak. Nemokára azonban kinyomattak és „Hiteles tudósítás a francia bekezeség tagjainak Rastaltból való elutazásukkor történt meggyilkolásokról” cím alatt terjesztették.

Ez a nyomtatvány így mondja el az esetet: „Kilenc és tíz óra közt robbant ki a hintők Rastalt kapuin. Debrj vallomása szerint: Meg ötven lépésnyire sem voltunk a kaputól, midőn, mintegy hatvan főnyi huszárság — a székegy-huszárok ezredéből — meglátandó hirtönt. Az én kocsim volt az első. Hal, kivont szabályú legény, kivonszolt a kocsiból, erőszakl átkulatta zsebeimet, ruháimat és mindent elrabolt, a mi csak nálam talált. Egy másik ember, úgy látszik parancsnoka volt a többinek, Jean Debrj francia követet kívánta látni, s miután azt hittem megemlésemre siet, hangosan kiáltam: Én vagyok Jean Debrj, francziuság köve. Alig végeztem azonban szavaimat, midőn egyszerre csak kardvágásokat éreztem; a két utolsó oly mély volt, hogy összerokadtam, s elterültem a földön. Egy árokba lehempeszték, halottnak tételtem magamat. Erre a gyilkosok ott hagyták s a többi kocsisok mentek. Ezt a pillanatot, noha számtalan sebből véreztem, használtam föl a megmunkálásra. Mialatt a másik két követet is meggyilkolták, keservesen elvonszorgattam az erdőig. Az egész, hosszú rémes éjszákán át a vízözön fák közt bolyongtam, rettegve, hogy észreveznek az osztrak őrszemek. Mikor hajnalodni kezdett, esőtől átázva, hidegtől remegve s a sok vérvesztésgeltől gyöngén mint az árnyék, elhatároztam,

de mikor abba az irányba értünk, a hol előbb a világosság hatsott, már semmit sem láttunk. Elöl lovagoltam, s noha lova megtorpant, hátra is hőköltem, mégis annyira sarkanytorpant, hogy egy árkot átugratta, az utra nyargaltam. Itt sok embert, részint gyalog, részint lóháton láttam az erdő felé sietni, s ezrevettem, hogy több kocsit tartóztattak fel. A mint a fogalyok világgosságnal kivethetem, több embernek fehér és sűrű volt a ruhája. (Ez a követek esetlegesének volt az egyenruhája.) Mire odaértünk, minden világ kialudt, sűrűsödött a levegő, s nem látni semmit. Het huszár küldtem az erdőbe menekülni, de az a fák közt úgy eltűntek, hogy amúgy is nagy előnyben lévén, nyomtalanul elláttak. Epern mikor egyik hímő körül jártam, jött Konczek őrmester, hogy legényeim s ekkor pillantottam meg a földön fekvő két holttestet. Konczek meg meg is rázta az egyiket, mondva: Kéj jól! De hiába volt minden éhresztés kísérlet. Erre az őrmester maga lovagolt Rastaltba s jelentést tett az esetről kapitány Burkhard urnak.

Babarczy ezredes, valamint Burkhard kapitány is, egészen nyíltan hangoztatták, hogy a követeket csak egyszerű francziák gyilkolták meg. Károly főherceg is odanyilatkozott, hogy: „valami titkos kőz ültető a vámléttél”.

Baró Helfertnek egy Stutgartban nemrég meglejt munkája befejezőn foglalkozik a rastatti gyilkossággal, s a szerző határozottan állítja, hogy az erőszakos löny franczia eredetű.

Francziusországot akkor már áradt volt a vég nélküli zavargások, háborusodásoktól. A kormány szükségére volt valami bosszú által újra fölévelni a szunnyadó harci kedvet. A direktoriumnak epen kapóra jött a rastatti bekeveket meggyilkoltatása, a melyet az osztrak kormány, osztrak katonák tettek hirdettek.

Hogy székegy huszárok nem voltak a követek gyilkosai, az ma már több, teljesen hiteles adatból megállapítható. Így báró Geysling rastatti varparancsnoknak egy 1859-ben kelt lőjegyzése. E szerint 1859. május elején egy igen öreg ember halt meg Elzaszban, a ki egyike volt azoknak az átlóbbal huszároknak, a kik a rastatti gyilkosságok elkövetek.

„Mind francziák voltak azok az alszékegy huszárok — vallotta halalos ágán az agastyán — a ruhákat Strassburgban varrták, magyar forma után.”

Hogy az al-huszárok története mennyire tartotta magát az igazi székegy huszárezredben, ezt mu-

KIS HIRDETESEK

Ezen hirdetés rovatban minden szó egyezri beiktatása közönséges peti...

Az összes hirdetések, a czimmel el látottak is bélyegmentesek.

Kis hirdetések: Ezen hirdetés rovatban minden szó egyezri beiktatása közönséges peti...

Kiadóhivatali üzenet: Tudakozásokról csak olyan levelekre válaszolunk...

Eladás: Használt és új pénz-szekerények...

Vétel: Birtokot 3-4000 holdast a szükséges...

Tözsde: Elénk forgalmu helyen megvétel...

Bicikli: Női kerekpár megvételre keres...

Alkalmazást keres: Mosást, vasalást, takarítást vagy más...

42 éves: ur nő állást keres, ahol a fizetés kívül az egész háztartás...

Lakás és bérlet: Hasznóbérlet. Abaujmegeyben, a Herad...

Külföldi: Egyenest Hamburgból. KÁVÉ, 4% illó garant...

Intelligens férfi: a magyar és német nyelvet szöveben és írásban bírja...

Alkalmazást nyer: Középkorú tisztviselő, aki lehetőleg kétszoros...

Görpálya anyag: 80 darab szilárd szekerény...

Egy fényezett: oszlopos hátszoba-bereendezés...

V. Bávány-utca 5. sz. a házmeztérnél. Hirdetmény. Magyar királyi államvasutak...

ORENSTEIN és KOPPEL: Budapest, Felső-Erdővár u. 24.

Az összes hirdetések, a czimmel el látottak is bélyegmentesek.

Pályázatok: Budapesti m. kir. tudományegyetem...

Földessy L. Budapest, Kazinczy-körút 3.

Szigeti Lajos szígyártó, nyerges és bőrdandós. Budapest, VIII., Múzeum-körút 10.

Oleó! Friedrich Bruno Andrieu's Söhne vas, acélmű és drót-áru. Budapest, VIII., Kerepesi-út 73.

Építkezési munkálatokat. Borsody és Scher építések és vállalkozások iródnia. Budapest, VIII., Kerepesi-út 73.

Akár ön sok pénzt? havonként egész 1000 koronát fizetésegen...

Dupla villanydelejes kereszt vagy csillag. Müller Albert, Budapest, V. Václav-utca 42 G. T.

Billenő kocsik. Mindenütt kapható. VI., Vörösmarty-utca 50. (Telefon.)

Schiller Színművei. Schiller Frigyes Színművei. Fordította TOMOR FERENCZ.

Stefánia Arcz-Grémium. Révész Ödön v. es. és kir. gyógyszerész.

Adria magyar kir. tengerhajózási r.-t. vezérigénynöksége. 1900. július havában következő gőzök indulnak:

Table with columns: Honnan, Hová, Gőzös neve, 1900. júli. Lists shipping routes and ship names.

Kalodonta. elismert legjobb foglalkozás. Budapest, Andrássy-út 21. sz.

Empire Trégép. Fairbanks mérleg és gépgyár r.-t. Budapest, Andrássy-út 14.

Hirdetések. e lap részére felvételnek a kiadóhivatalban Pappnövelde-utca 8. szám.

Ajánlati hirdetmény. Nehai Borsodi Endre hagyatéká ügyében az örökösök megbízásából...

Hirdetmény. Ertesztjük a f. ez közönséget, hogy Budapest-keleti pályaudvartól Hatvanig a jelenleg...

Hirdetmény. Ertesztjük a f. ez közönséget, hogy Budapest-keleti pályaudvartól Hatvanig a jelenleg...

Deckert és Homolka. a hágosban beszélő grafit mikrofon. Budapest, VIII., Kerepesi-út 10.

Magyar királyi államvasutak. Hirdetmény. Nyugotnémet-osztrák-magyar vasúti kőtelek...

Hirdetmény. Ertesztjük a f. ez közönséget, hogy Budapest-keleti pályaudvartól Hatvanig a jelenleg...

Hirdetmény. Ertesztjük a f. ez közönséget, hogy Budapest-keleti pályaudvartól Hatvanig a jelenleg...

Hirdetmény. Ertesztjük a f. ez közönséget, hogy Budapest-keleti pályaudvartól Hatvanig a jelenleg...

Hirdetmény. Ertesztjük a f. ez közönséget, hogy Budapest-keleti pályaudvartól Hatvanig a jelenleg...

Vértisztító kúra. Dr. Palócz. Budapest, VII., Kerepesi-út 10.

Pályázati hirdetés. A m. kir. kaposvári neveléstudományi és 1900-1901-é...

Hirdetmény. Ertesztjük a f. ez közönséget, hogy Budapest-keleti pályaudvartól Hatvanig a jelenleg...

Hirdetmény. Ertesztjük a f. ez közönséget, hogy Budapest-keleti pályaudvartól Hatvanig a jelenleg...

Hirdetmény. Ertesztjük a f. ez közönséget, hogy Budapest-keleti pályaudvartól Hatvanig a jelenleg...

Hirdetmény. Ertesztjük a f. ez közönséget, hogy Budapest-keleti pályaudvartól Hatvanig a jelenleg...